

[Gert Petersen.]

til sidst vil vinde så megen forståelse i meget vide kredse i befolkningen, at man ikke kommer uden om at acceptere en ægte parlamentarisk kontrol. Jeg forstår, det vil man ikke på nuværende tidspunkt. Det beklager jeg meget. Jeg synes, at man lige så godt kunne tage konsekvensen af alt det, som er ved at vokse frem, af den kritik, som vokser frem, for før eller senere vil man blive nødt til det.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg har kun nogle få bemærkninger at gøre. I forbindelse med hr. Ib Nørlands indlæg vil jeg gerne sige, at det er altså ikke CIAs virksomhed, der skal diskuteres i folketinget i dag. Det var, som om den eneste form for begrundelse, hr. Ib Nørlund havde for at sige noget imod efterretningsvirksomhed, drejede sig om CIAs virksomhed. Den efterretningsvirksomhed, der er tale om for dansk vedkommende, er dansk og hviler på dansk lovligt grundlag, og uanset påstande om det modsatte, så er der ingen dokumentation for, at det ikke skulle forholde sig sådan.

Jeg skal sige to ting til ganske kort. Det første er, at hvis der foretages spionage, også fra multinationale selskabers side, som er ulovlige i forhold til dansk lov, så er det under det arbejde og under den kontrol, som vi ønsker at føre her i landet.

Det ville i hvert fald være helt forkert at prøve på at antyde noget om, at nogen skulle være omklamret af efterretningsvirksomheden, hvad enten den foregår under det ene eller det andet departement; det er der bestemt ikke tale om.

Til hr. Wilhjelm's udtalelser kun denne ene ting, som i og for sig også er et svar på det, hr. Gert Petersen talte om: der foretages ikke registreringer alene på grundlag af politisk tilhørsforhold. Den udtalelse, der kom fra hr. Thestrup i sin tid, står stadig væk ved magt; den kan der altså ikke røkkes ved.

Så tillod hr. Gert Petersen sig at citere min ordførertale fra 1972, og det var højst interessant for mig at sidde og lytte til den — jeg synes, den var ualmindelig klart formuleret. Jeg har prøvet på siden da at forklare, at der er altså indtruffet en anden situation

siden da, og der er sket en hel del. Jeg sagde allerede ved debatten sidst, at vi har fået andre love, når det drejer sig om privatlivets fred, der er altså sket noget. Og jeg har i hvert fald ikke på noget tidspunkt brugt den begrundelse, som hr. Gert Petersen lagde mig i munden, at det skulle være, fordi der var blevet ro om efterretningstjenesterne, at der ikke var nogen grund til at gøre noget ved det. Jeg henviser også i den forbindelse til det meget stærke indlæg, der kom fra hr. Ejler Koch på mit partis vegne. Der er altså en himmelvid forskel på, hvad vi diskuterede i 1972, og det, vi diskuterer på grundlag af SF's forslag i dag.

Hr. Gert Petersen havde nogle meget stærke bemærkninger, som i og for sig kom lidt svagere til udtryk i hele hr. Wilhjelm's indlæg. Der blev sagt noget i retning af, at hvis man selv benytter sig af ulovligheder eller sætter kikkerten for det blinde øje, hvad der er adskillige eksempler på . . . Jeg kunne godt lide at vide, om denne relative sætning, der her bruges, bare går på den sidste del, nemlig den om at sætte kikkerten for det blinde øje, eller også går på den første del med hensyn til at benytte sig af ulovligheder. Hvis det sidste er tilfældet, så vil jeg så skarpt som overhovedet muligt tilbagevise det.

Når hr. Gert Petersen spørger, om jeg med sædvanlig samvittighedsfuldhed har kigget på de ting, der har stået at læse i dagspressen, så kan jeg svare: ja, naturligvis. Men man skal jo også, når det drejer sig om fantasiudfoldelser, have benene på jorden. Og hvis man skal give sig til at kigge på sager, hvor man ikke ved noget om tidspunkt, om metode eller hvornår eller noget som helst og end ikke kan få antydet noget som helst om, hvad der egentlig ligger bagved, så er det et forholdsvis vanskeligt stykke efterforskningsarbejde at give sig i kast med. I denne sag kan jeg svare: vi har intet kendskab til det. Men én ting er langt mere afgørende: der er *ikke* tale om, at politiets eller militærets efterretningstjenester har været blandet op i sådanne sager.

Må jeg endnu en gang sige: der er ikke på noget punkt, hverken ved denne debat eller ved den sidste, bare den mindste smule begrundelse for, at der ikke skulle have været handlet fuldt lovligt i alt det arbejde, der er tale om her.